

Ja pots veure la revista
en colors!

TICS

La revista de la Fundació Alverna

Núm. 24
abril - juny 2017

<http://www.aeigalverna.org/anticsiamics/>

EDITORIAL

I ara, les obres!

NOTÍCIES

- EL LOCAL VA PRESENT FORMA
- ACTIVITATS DE LES UNITATS
- GEOCAUCHING, PROJECTE D'AGRUPAMENT

ARTICLES

- EL PROJECTE OPPIDA
- TRUC EN LA VISITA DEL SANT PARE DE 1982
- GESTIÓ DE CONFLICTES

DINORAMA

- ELS ÀPATS ESCOLTES

CUINATICS

- PERNILETS DE POLLASTRE ARREBOSSATS EN QUICOS

CAMPS D'ESTIU 2017

- MAPA

ENTREVISTEM...

- ROBA ESTESA

DESCOBERTA I AVENTURA

- CONSTRUCCIONS DE PEDRA SECA: ARQUITECTURA I PAISATGE RURAL

HUMOR

- XIRUQUERUS

FOTOTICS

- MISCEL·LÀNIA

* Fotos de portada: Les obres al local, de Júlia Abelló.

La Fundació Alverna no es fa responsable de les opinions i/o articles de tercers publicades a la revista TICS.

Equip de Redacció:

Sergi Aldave
Adrià Castellví
Màrius Castellví
Xavi Fort
Marta Martínez

Joan Olivan
Llivia Palliso
Pau Salvador
Mayte Solé

Maquetació:

Cinta Olivan
Joan Olivan

Fundació Alverna
Pl. Sant Fructuós, 1
43002 TARRAGONA

anticsiamics@aeigalverna.org

Col·labora:

Minyons Escoltes i Guies
de Catalunya

“L'educació en el lleure ens ha donat valors i ens ha ofert un espai d'aprenentatge.”

Avui entrevistem Roba Estesa, grup feminista del Camp de Tarragona que fa folk calentó. p. 12.

Doncs sí! Des de la comissió de locals us volíem informar que tot plegat va avançant.. I de quina manera! Però abans que res, més valdria posar-vos en context.

Un cop començat el nou any, el nostre arquitecte preferit (el Genaro) va sacrificar-se per l'Alverna assistint a un consell de caps en què es va parlar dels temes principals de disseny dels nous locals. Després d'unes dues hores (o més!) de debat entre l'equip de caps, es va arribar als acords necessaris per posar en marxa les obres. D'entre les decisions més importants hi havia l'elecció del 'recoveco' (una reculada del mur de P/C per poder accedir al cau de R/NG) i les finestres interiors que havien de donar llum a les sales. S'entén, oi, per què li diem arquitecte preferit al Genaro?

Havent establert els criteris bàsics de disseny i acordat que la resta de decisions al llarg del procés de les obres les prenguéssim la comissió en si, es va començar, per una banda, el procés de recerca de l'equip que les duria a terme i, per l'altra, a redactar el projecte definitiu que també s'havia de presentar a l'Ajuntament per iniciar les obres.

Per trobar la persona encarregada de construir els locals, es va demanar pressupost a persones de confiança de l'entorn cauil, i finalment es va optar perquè l'Alfred Amorós executés el gran somni alverní. Després d'això es va tancar el pressupost i es van fer les gestions financeres per disposar del capital necessari pel cost total.

El primer que van fer l'Alfred i els seus companys va ser picar tota l'escalinata de les piques (el mal anomenat 'altar a la neteja') per saber què hi havia a sota i de què estava feta. Va resultar que les escales estaven construïdes

amb totxo, i que a sota hi havia el mateix paviment que a la resta del local. Una grata sorpresa!

Després van tirar les parets que no volíem, van desballestar el mobiliari que no ens servia i van desmuntar tota la instal·lació elèctrica existent. Un cop feta la 'tabula rasa', les noves parets es van començar a aixecar. La veritat és que haver escollit treballar amb murs de guix laminat (Pladur com a marca específica) ha estat tot un encert, ja que es construeixen en sec, és a dir, sense haver de fer servir morter, i la velocitat en què creixen els murs és sorprenent! De fet, com podeu veure a les fotografies, el local ja fa una altra pinta i segur que, com nosaltres, esteu frisant per veure'l acabat i començar una nova i merescuda etapa de la història alvernícola. Us mantindrem al dia de tot plegat!

GEMMA VENDRELL

en representació de la comissió de locals integrada per:
Màrius, Anton, Cristina, LuisJa, Joan Manel i Júlia.

I ARA, LES OBRES!

Una dita xinesa diu que un viatge de deu mil quilometres comença amb una simple passa. El propòsit de l'Alverna de tenir uns locals propis és com un gran viatge que va començar l'octubre del 2009, quan vàrem marxar dels Caputxins

La primera passa va ser el trasllat a l'edifici municipal del Kesse, la següent crear l'Associació d'Antics i Amics, després el suport de les famílies i el treball dels caps per recollir calerons, més endavant va venir la Fundació i la recerca d'un local adequat..., fins a la passa que es va fer el 22 de novembre de 2016, en què vàrem comprar els locals de la Plaça de Sant Fructuós.

Però aquest viatge no ha acabat amb la compra dels locals. El passat 26 d'abril vàrem donar una nova passa, amb l'inici de les obres per adequar l'espai. Aquesta nova etapa ha comportat nova feina: tramitar permisos municipals, trobar un arquitecte, valorar pressupostos, escollir un constructor, seguir les obres...

Reunió de seguiment de les obres amb l'arquitecte Genaro González i el constructor Alfred Amorós. Foto: Júlia Abelló.

En la nostra proposta educativa, els escoltes i guies aprofitem les situacions que ens anem trobant per a treure'n suc, per a reflexionar, debatre i aprendre. Quan a les nostres unitats proposem les activitats, projectes, empreses i accions ho fem perquè volem transmetre valors tot fent alguna cosa divertida o creativa. Volem que els nostres infants i joves, tot fent una excursió, una representació de titelles, una descoberta de natura, un servei..., creixin com a persones en valors de solidaritat, treball en equip i compromís. I ho fem perquè creiem que és bo.

També amb les obres dels nostres locals tenim l'oportunitat d'aprendre

coses si hi reflexionem. Si ens hi parem a pensar, per arribar fins aquí ha calgut molta perseverança, tenacitat i implicació per part dels que ho estan fent possible. Valors necessaris per a què aquest viatge pugui arribar amb èxit al seu final. Val la pena que ho transmetem als nostres infants i joves.

Tanmateix, potser el final del viatge no serà la inauguració dels nous locals de l'Alverna. Segurament les passes d'aquest viatge les continuaran fent les generacions successives d'escoltes i guies quan vagin cada dissabte al Cau, aquest nou cau que, amb perseverança, estem aconseguint entre tots i totes.

Sant Jordi: roses, llibres i autor

Aquesta diada de Sant Jordi va ser molt especial, i no perquè caigués en diumenge, sinó perquè vam tenir l'oportunitat que l'autor de "35 dies d'hospital sense avorrir-se", l'Àngel Martin (pare d'una caravel·la), signés el seu primer èxit a la nostra paradeta! A més, vam incorporar una altra novetat: la decoració de la paradeta per a fer reflexionar sobre la diversitat de l'amor.

El consell de caps volem aprofitar per agrair la col·laboració de les famílies, que cada any ens omplen el cau de llibres per poder seguir eixamplant els nostres estalvis per uns locals que tenim a tocar.

ÈLIA OLIVAN

Castors i Llúdrigues

Aquest trimestre ha sigut molt productiu. Hem fet tres descobertes molt interessants: una sobre menjar i menús, una al parc de bombers i una de taekwondo.

També vam realitzar una excursió de cap de setmana a Duesaigües on... vam triar el nostre projecte! Els Castors i Llúdrigues hem escollit... fer un restaurant!!!

A l'excursió vam tenir un espai on, tant per grups com individualment, vam poder reflexionar sobre què ens agradaria fer. A partir d'aquí vam posar totes les idees en comú i vam realitzar una pluja d'idees on van sorgir moltes opcions a triar. Posteriorment, ens vam dividir per escamots i cadascun va escollir la idea que preferia.

D'aquesta manera ens vam quedar amb dues idees principals, ja que dos escamots van escollir la mateixa. Tot i això, després d'un bon consens, vam triar el restaurant. El boom el farem a l'excursió del tercer trimestre, on convidarem a les famílies perquè tastin les nostres millors delícies.

Llops i Daines

Un cop passat el Camp d'Hivern, els Llops i Daines ens vam convertir en entrenadors Pokémon de l'Equip Verd i Lila, amb la missió d'aconseguir les medalles de tots els Gimnasos Pokémon per poder accedir a la temuda Lliga Pokémon. I com s'aconseguien les medalles? Doncs fent descobertes i movent-nos per la ciutat! Fins i tot alguna medalla la vam haver d'anar a buscar a Valls...

La primera medalla la vam aconseguir descobrint el Quidditch, un esport ben peculiar. La segona, aprenent com es busquen restes arqueològiques a la platja. La tercera la vam aconseguir fent un debat interessantíssim sobre el gènere. La quarta ens va costar molt, ja que ens vam posar en la pell d'uns refugiats que feien camí per mig món... La penúltima la vam guanyar coneixent com és i què es fa a l'Ajuntament de la nostra

ciutat. I l'última, gràcies a tot l'Agrupament, la vam aconseguir després de GeoCAUchejar amb molt d'èxit!

Un cop aconseguides totes les medalles, ja estàvem preparats per entrar a la nostra Lliga Pokémon particular: el Projecte! Aquest any organitzaran un paintball!

Ràngers i Noies Guies

Aquest tercer trimestre, els Ràngers i Noies Guia no hem parat! A finals d'abril vam triar el projecte, que és fer una pel·lícula, i des de llavors hem estat treballant de valent. Per fer-la, ens vam organitzar en comissions: direcció, gravació, guió, decoració i vestuari i, finalment, edició. L'experiència ha estat molt enriquidora i ens ho hem passat molt bé! Al sopar de final de curs projectarem la pel·lícula perquè tothom la pugui veure.

I a part de fer feina de projecte, també hem fet activitats de Camp d'Estiu i hem visitat el refugi d'animals Baix Camp, on vam poder estar amb gats i gossos i ajudar els voluntaris amb la neteja de les instal·lacions. A més, el Joan, que és qui gestiona el refugi, ens va fer prendre consciència de tot el que comporta adoptar una mascota.

Els Ràngers i Noies Guies a Barcelona l'1/4/2017.

Pioners i Caravel·les

Aquest trimestre els Pioners i Caravel·les no hem parat de treballar, i és que se'ns ha girat feina entre el Camp d'Estiu i el Projecte. De projecte, després de molt deliberar i veure que la idea que ens feia més gràcia a tots (fer la setmana del cigró) era inviable, hem escollit fer una baixada de carros (karts) amb la resta de caus de la Demarcació. I entre la feina de les comissions del projecte s'ha hagut de fer un espai per preparar els campaments d'estiu, que no és poca broma!

Però, a banda de "currar", i molt, també hem gaudit anant a la trobada de PiCs de la Demarcació de Tarragona. Allí vam compartir descobertes (de glosa, un parc de bombers..), jocs, activitats i fins i tot una mica de festeta amb els companys escoltes de les nostres comarques. Ha sigut una passada!

Pioners i Caravel·les en la trobada de Demarcació, 27/5/2017.

Truc 1

Aquest segon trimestre els Truc 1 hem estat preparant una excursió a Barcelona que va servir per fer una miqueta més de cohesió de grup i descobrir Can Batlló, una casa autogestionada que va obrir noves fronteres de cara a pensar en el projecte de l'any vinent. També hem anat a veure una obra de teatre sobre una noia que és prostituta, una activitat molt interessant i que ens ha permès aprendre a veure altres formes de vida que no teníem en ment.

Posteriorment, hem estat preparant el Camp d'Estiu amb moltes ganes i seguim pensant en descobertes i experiències noves que ens agradaria fer.

Truc 2

Ja al Camp d'Hivern, els Truc 2 vam experimentar una epifania sobre el que havíem de dedicar-nos la resta de l'any: preparar un viatge amb furgoneta. A partir d'aquí, el curs s'ha desenvolupat donant forma a aquesta idea. A l'excursió a Lleida, a més d'un passeig per la Seu Vella, vam decidir la ruta per Euskadi, Astúries i Galícia (sabent que el darrer dia de Santiago a Tarragona serà dur...). La furgoneta s'ha transformat en un monovolum on el més divertit serà encaixar-hi el material, les tendes, i nosaltres mateixos. Hem tingut molt present els extrajobs, on de vegades les hores que hi inverteixes no corresponen als beneficis obtinguts... I ara estem completament immersos amb el sopar de fi de curs!!!

GeoCAUching, projecte d'Agrupament

Quan toca la posada en escena del projecte d'agrupament sempre hi ha incerteses, molts infants i joves, molts caps per coordinar-nos..., però potser és això el que resulta tan interessant: que entre tanta gent puguem construir quelcom conjunt que val la pena.

La jornada va començar ben d'hora ben d'hora en un parc de Boscos (potser no érem tots els que podríem ser, però ja se sap que al matí sempre hi ha partits i competicions), i entre badalls i lleganyes ens vam repartir per grups per anar a amagar els nostres petits tresors als llocs on se'ns van indicar.

Quan va arribar el migdia vam tornar al "camp base", i quan totes les mares i pares van haver posat sobre les taules el menjar, no sé si va ser el fet d'estar caminant tot el matí o la pinta del menjar que teníem davant, però el menjar va volar!

A la tarda, ja separats en grups mixtes de famílies i infants, vam anar a la recerca de les activitats que ens havien preparat la resta de grups; eren molt divertides i, sobretot, ens van fer aprendre molt sobre la natura que ens envolta.

I així vam passar un fantàstic dia tots junts descobrint una nova part de la natura que envolta la nostra ciutat.

TEXT: ADRIÀ CASTELLVÍ

FOTOS: JOANA SANS

8a Travessa d'Andròmines, 6a Infantil i 7è concurs de fotografia

La Travessa d'Andròmines és una activitat lúdica i festiva que es realitzarà dins del calendari festiu de Sant Magí '17. Enguany obre amb l'objectiu d'arribar a totes aquelles persones interessades a inventar i idear qualsevol creació que pugui flotar amb vosaltres al damunt, anar fins a la boia i tornar sense ni una mica de l'aigua de Sant Magí.

"*Ja no t'ofegaràs*" serà el títol del programa de TV que es farà al Miracle. No és un programa sobre bricolatge, encara que serrem, piquem, clavem i pintem; és un programa sobre com podem reutilitzar materials del nostre entorn domèstic amb idees, amb imaginació..., i amb les nostres mans, gastant el mínim. Ens hi ajudarà el Sergi Aldave, un professor poc habitual: manetes, alvernià, enginyer d'idees sonades i creador d'artilugis curiosos. El Sergi treballa a les aules però farà una passa més i es posarà davant de la pantalla per explicar-nos els millors secrets de la navegació.

Enguany el prestigiós programa de TV "*Ja ho faràs*" farà una secció marítima a Tarragona que es dirà "*Ja no t'ofegaràs*", un espai pràctic sobre reciclatge i recuperació de materials amb treballs manuals. Volem recuperar les coses velles i espatllades que tenim per casa i

donar-los una segona vida. Repararem, transformarem i decorarem... En aquest programa aprendrem a fer andròmines per tal de poder fer surar les embarcacions més esbojarrades que siguem capaços d'idear.

Quedeu tots convidats a fer navegar la vostra andròmina a la Travessa d'Andròmines de Sant Magí! Procureu no ser els ganxets de secà! Aproveiteu a portar un punt d'ingeni, creació i crítica!

Quant més reciclat, més ben pensat!

Dia: 15 d'agost

Lloc: Platja del Miracle (per la zona del pàrking)

Inscripcions: www.androminestarragona.com

Organitza: Fundació Alverna

Col·laboren: Associació d'Antics i Amics de l'Alverna

AEiG Alverna

Restaurant Lluna Nova

Perruqueria Maite

La Magalla

TAC12

"Yoyi" Fort Sabaté

Ajuntament de Tarragona

El Projecte OPPIDA

Moltes de les persones que esteu llegint ara mateix aquest article possiblement ja sabeu que a nivell associatiu alguna cosa s'està coent. Ha nascut la Plataforma OPPIDA –d'oppidium en singular, que és la denominació que feien servir les civilitzacions celtiberes als seus poblats, és a dir, als primers nuclis protourbans que es coneixen a Tarragona i voltants.

El desembre de 2015 diverses persones i entitats es comencen a trobar per parlar del model de ciutat que actualment es promou des del municipi. Els preocupen qüestions com ara els obstacles per dur a terme activitats en espais públics, les dificultats per aconseguir una seu pròpia, la necessitat de crear una xarxa per fer arribar de manera conjunta reivindicacions comunes, o bé l'actual gestió dels diferents edificis buits, i en alguns casos ruïnosa, que s'està fent des de l'Administració. És per això que es constitueix la Plataforma OPPIDA, l'objectiu principal de la qual és obrir un centre social autogestionat i comunitari.

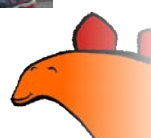
Després d'analitzar el parc d'edificis buits de la ciutat, es va proposar que el Magatzem 6 de La Tabacalera –la part que no està coberta pel mur verd– fos la seu d'aquest projecte, ja que entre altres coses es tracta d'una ubicació estratègica a mig camí entre els barris de ponent i el centre de Tarragona. La idea era que aquest centre s'estructuraria al voltant de tres eixos bàsics: el cultural, el social i el pedagògic. A més, en aquest espai les entitats podrien dur a terme la seva activitat habitual alhora que podrien oferir activitats gratuïtes i obertes a la ciutadania.

Decidit això, es presenta el projecte a l'Ajuntament, i és aleshores quan s'endega el procés de mediació per

a la cessió de l'M6 de La Tabacalera. Tanmateix, els tempos burocràtics són lents i la voluntat política no és del tot ferma perquè no s'acaba d'entendre el projecte. Mentrestant, OPPIDA s'enforteix, continua fent feina de carrer (taules informatives, xerrades i activitats diverses) i incorpora fins a 42 entitats a la plataforma. Finalment, s'organitza un cap de setmana ple d'activitats promogudes des de la Plataforma OPPIDA per demostrar que el projecte és viable. El 13 i 14 de maig passen per La Tabacalera més d'un miler de persones que participen en xerrades, tallers, documentals, exposicions i concerts, a banda d'una visita a l'M6 per poder corroborar el lamentable estat en què es troba aquest edifici històric de Tarragona.

Després d'aquest últim acte s'han reprès les negociacions amb l'Ajuntament, que esperem que arribin a bon port. Des de la plataforma us continuarem mantenint informats, ja que l'AEiG Alverna forma part d'OPPIDA. Si voleu més informació, consulteu el nostre Facebook, on trobareu el projecte complet.

LLÍVIA PALLISSO I GEMMA VENDRELL

Truc en la visita del Sant Pare de 1982

Als inicis dels anys 80 els grups de Truc de Minyons Escoltes i Guies Sant Jordi estaven en un procés de definició de la seva proposta educativa que volia transmetre als trucaires l'esperit de servei en totes les seves manifestacions. L'any 1982, la visita del Sant Pare Joan Pau II a l'Estat Espanyol va propiciar una oportunitat de servei pels escoltes. Tanmateix, no va ser una experiència massa positiva...

El moviment va proposar als trucs de Catalunya la participació com a servei d'ordre en la visita que el Sant Pare tenia previst efectuar al Santuari de Montserrat el dia 7 de novembre de 1982. Es volia visualitzar així la presència escolta en els actes de país, i també el compromís com a moviment catòlic.

Els trucaires de l'Alverna varen acceptar la proposta i el dia 6 de novembre es van desplaçar a la muntanya sagrada. Eren 7 trucaires amb el seu animador, Joan Tarés, i el cap d'agrupament, Josep M. Salvadó. En arribar van anar a una reunió de coordinació on els van explicar les seves funcions i tot seguit es van instal·lar al Santuari de Santa Cecília, on van dormir unes hores.

Poques hores, ja que a les dues de la matinada un autobús els va portar al punt on havien d'estar per atendre els pelegrins. Els hi va tocar el sector de l'aparcament d'autobusos, bastant lluny del Santuari. La seva feina era orientar els pelegrins, ja que aquests tenien passis diferenciats segons si entraven a la Basílica o anaven a la plaça del santuari. També repartien un llibre per a les pregàries i cants de la celebració prevista del Sant Pare.

Però el que havia de ser un servei als pelegrins amaratats d'ànima de veure Joan Pau II, va esdevenir un escenari terrorífic per culpa de la climatologia. Fred, pluja, vent, boira... Els pelegrins d'edat van patir de valent. De fet, el Sant Pare havia d'arribar amb helicòpter i per les inclemències ho va fer per carretera, retardant tot el programa.

Mentrestant, els nostres trucaires, xops fins al moll de l'os, tot hi portar capelina, van estar al seu punt de control informant els pelegrins sense defallir, i repartint uns llibrets de pregàries que al final van esdevenir pasta de paper mullat. En Josep M. Salvadó ens comenta l'anècdota que van entrar a la furgoneta d'uns muntadors de l'acte per a escalfar-se amb un bufador de soldar.

Entrat el matí, el papa-mòbil va passar fletxat amb el Sant Pare. Només alguns trucaires valents que es van desplaçar fins la plaça del Santuari el van poder veure mentre oficiava l'acte litúrgic.

Una situació excepcional, la visita del Sant Pare, amb un context ben dramàtic, un temporal a la muntanya santa; poca broma...

Un trucaire de l'època, en Xavier Fort, rebla el clau: "Quan vàrem baixar del tren en arribar a Tarragona, tots anàvem amb el pijama ja que era l'única roba que teníem seca... Imagina't la fila que fèiem!"

MÀRIUS CASTELLVÍ

*Excursió de caps a l'ermita de Puigcerver 1982
Foto: Arxiu Alverna.*

ELS ÀPATS ESCOLTES

L'àpat esdevé un moment que gaudim junts a les nostres excursions i campaments. L'esmorzar, el dinar, el sopar... De vegades dins d'una tenda, en una taula atrotinada de campament, en una casa de colònies, al mig d'un ruta, en una cova, a la vora d'un riu, a l'aire lliure...; en qualsevol cas, diferent al que fem cada dia en la nostra vida ordinària.

És un moment intens, potser a la llum d'un fanal, on compartim allò que hem viscut durant el dia, riem i intercanviem experiències, com la de fer-nos el menjar en comú o compartir el que portem de casa. L'aventura del Cau també es viu al voltant d'una cassola de menjar a repartir.

I aleshores cantem "Quan més serem a taula, la joia és més gran!"

*Excursió de Llops i Dines. Miramar 1987.
Foto: Arxiu Alverna.*

*Camp d'Estiu Ràngers i Noies Guies. Borredà 1996.
Foto: Arxiu Alverna.*

*Camp d'Hivern Ràngers i Noies Guies. Prenafeta 1997.
Foto: Arxiu Alverna.*

UNA OPORTUNITAT PER A CRÈIXER

La Marta està a la seva habitació estudiant per a l'examen de Matemàtiques que té l'endemà. A l'habitació del costat, el seu germà Martí escolta música i balla davant del mirall. La Marta no es pot concentrar i acaba demanant a crits al Martí que apagui el c*** de música. El Martí no està disposat a fer cas a les ordres de la seva germana, i menys a crits. Qui s'ha cregut que és, aquesta nena? El conflicte entre els germans està servit.

Conflictes entre germans, entre amics, entre pares i fills, entre la parella, entre familiars, entre alumnes i professors, entre companys, entre cap i treballador, entre conductors, a la cua del supermercat (*Quina barra! Mira que colar-se!*).

El conflicte està present en el nostre dia a dia i forma part de la nostra quotidianitat. La convivència i les relacions humanes porten inevitablement a l'aparició de situacions que podem considerar com a conflictives.

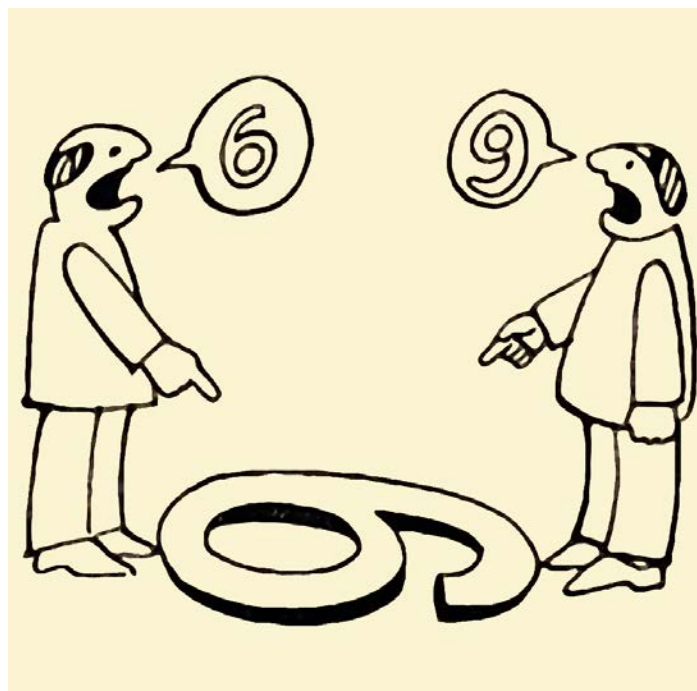
Ens podríem preguntar si el conflicte és bo o dolent, però seria una pèrdua de temps. El conflicte ha estat, és i serà inevitable. Quan hem intentat imaginar un món sense conflicte, hem acabat creant móns deshumanitzats on el primer que desapareix, juntament amb el conflicte, és la llibertat: *El món feliç* de Huxley o *1984* d'Orwell.

Per tant, cal que ens preparem per afrontar els conflictes com una oportunitat de creixement personal i, en la mesura del possible, d'enfortiment de les nostres relacions amb els altres.

Cadascun de nosaltres respon d'una forma diferent davant del conflicte. Aquesta forma d'actuar és apresa i depèn de les eines, de les habilitats i de les experiències personals que hem anat adquirint.

Bàsicament, podríem dir que hi ha quatre formes d'afrontar el conflicte:

- **La competició:** en la qual intentem guanyar l'altre. D'aquesta forma, algú ha de guanyar i algú ha de perdre.
- **L'acomodació:** em resigno a perdre davant la posició de l'altra part. Jo perdo, l'altre guanya.

- **L'evitació:** actuem com si el conflicte no existís. En no afrontar-lo, el conflicte es perpetua. De fet, tots sortim perdent.

- **La cooperació:** la relació passa per damunt del problema que és afrontat amb la perspectiva de què tots hi guanyem. Per a poder guanyar, tots hem de renunciar a alguna cosa.

“L'escoltisme ofereix un espai fantàstic per créixer en la resolució de conflictes.”

De totes elles, la cooperació ens permet resoldre els conflictes d'una forma positiva, en la que les parts enfrontades guanyen i la relació entre elles no es veu perjudicada. De fet, sovint les relacions entre les parts discrepants es veu recuperada o reforçada gràcies a la resolució del conflicte.

Cal dotar d'eines als nostres infants, i a nosaltres mateixos també, per a poder afrontar situacions de discrepància de forma cooperativa, constructiva i que ens permeti el creixement personal.

L'escoltisme, com en tants altres àmbits, ofereix un espai fantàstic per a créixer en la resolució de conflictes. Eines no en falten: la mediació, l'educació emocional, les habilitats socials i de comunicació, entre d'altres, poden aplicar-se fàcilment en el dia a dia dels nostres caus. Algunes d'elles s'apliquen amb una certa naturalitat als agrupaments des de fa molt de temps.

PERNILETS DE POLLASTRE ARREBOSSATS EN QUICOS, *per Teresa Rodriguez*

Ingredients:

Per a l'arrebossat

- 200 g de quicos
- 80 g de flocs de blat de moro, tipus Special K
- 2 ous

Per a la resta

- 8 pernillets de pollastre
- sal
- pebre negre
- oli d'oliva verge extra per a fregir

1. Tritura els 100 g. de quicos i els 80 g. de flocs de blat de moro. Posa la barreja a un plat fondo, on arrebossarem els pernillets.

2. Bat els ous en un plat per fer l'arrebossat.

3. Els pernillets de pollastre han d'estar sense pell i salpebrats. Passa'ls per ou batut i després per la mescla dels quicos, i fregeix-los en la paella fins que estiguin una mica daurats.

4. Col·loca'ls en una safata de forn i forneja a 200 °C durant uns 20 min.

5. Serveix..., i a menjar!!

CAMPS D'ESTIU / 2017

Castors / Llúdrigues

Del 28 de juny
al 3 de juliol
Nulles (Alt Camp)

Llops / Daines

Del 7 al 16 de juliol
Vilanova de la Muga
(Alt Empordà)

Ràngers / Guies

Del 29 de juliol
al 8 d'agost
Vidreres (Selva)

Pioners / Caravel·les

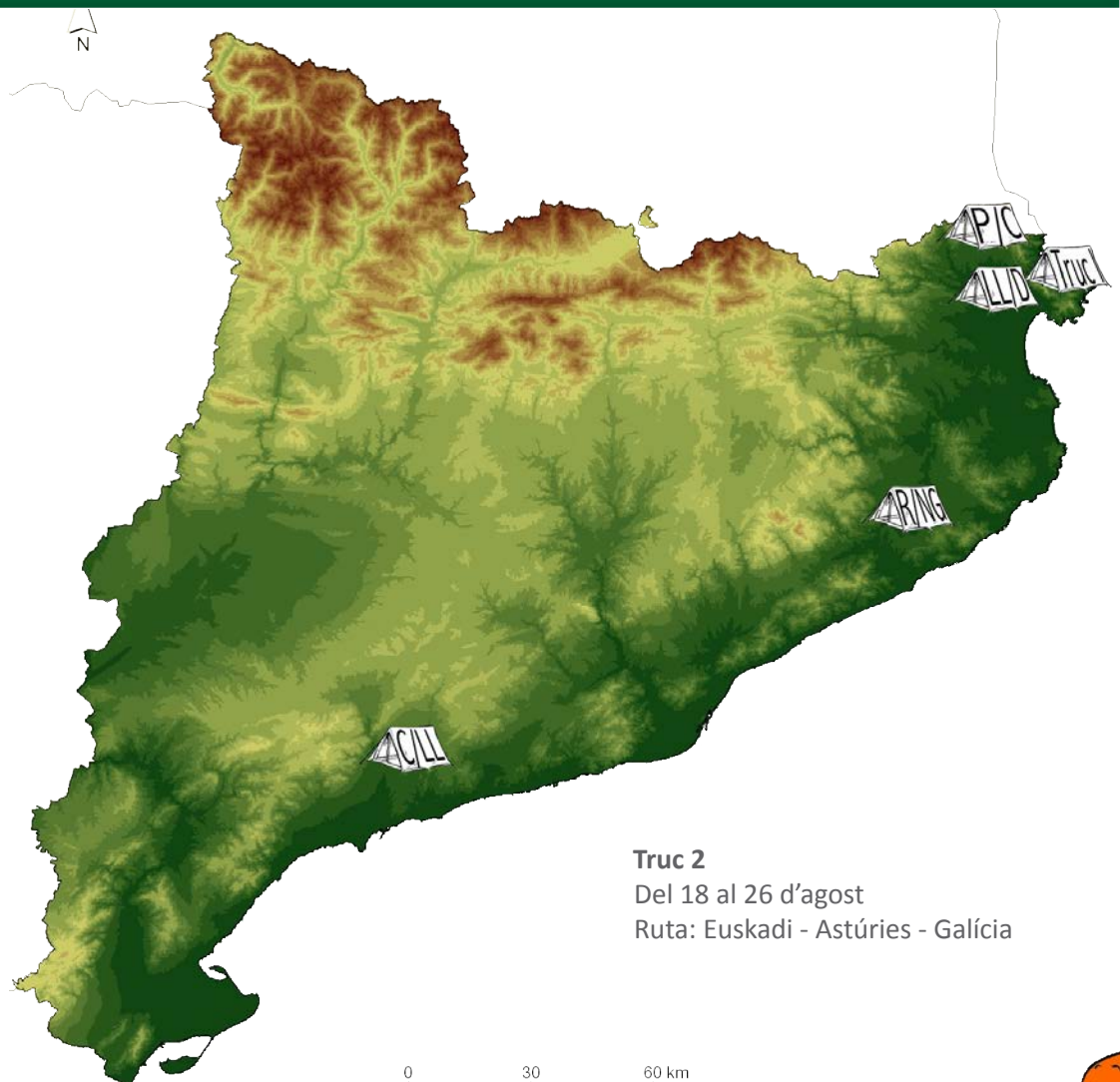
Del 27 de juny
al 6 de juliol
Espolla (Alt Empordà)

Truc 1

Del 26 d'agost
al 3 de setembre
GR11-Port de la Selva
(Alt Empordà)

Truc 2

Del 18 al 26 d'agost
Ruta: Euskadi - Astúries - Galícia

ROBA ESTESA

Lluita social des de l'escenari

Roba Estesa va treure el seu primer disc "Descalces" l'any 2016. Des de llavors, no han parat. El van penjar de forma gratuïta a la xarxa, on els usuaris se'l podien descarregar i fer un donatiu. Tot i aquest acte de generositat artística, ja n'han venut més de 1.500 còpies. Van ser les protagonistes dels últims premis Enderrock: premi al millor grup revelació del 2017 i dos premis del públic: millor disc de folk per "Descalces" i millor cançó folk per "Viu". No és habitual veure vuit dones dalt de l'escenari i, en aquest cas, tampoc és fortuït. Són reivindicatives i el seu objectiu és clar: convertir un espai d'oci i música en un lloc de transformació social. Es reivindiquen com a dones i utilitzen l'escenari per apoderar i visibilitzar tot el col·lectiu.

Què teniu en comú totes vuit? Per què vau decidir fer un grup de música?

El que ens lligava era l'oci, les ganes de fer alguna cosa en comú i de passar-nos-ho bé. Volíem quedar, fer unes cerveses i fer música.

El nom de Roba estesa... d'on ve?

Primer ens dèiem *Ai, carai!* i de cop vam haver de canviar el nom del grup... Se'ns obrien, doncs, un món de possibilitats i tot era possible! Va sorgir la idea de Roba Estesa i ens va agradar per dues raons principals. Per una banda, hi havia la connotació tradicional que ens lliga amb el folk referent a la dita popular (*shht, que hi ha roba estesa!*) i, per altra banda, les ganes que teníem i que tenim

d'estendre la roba de debò, és a dir, parlar de tot allò que no es parla quan hi ha roba estesa: temes tabús, qüestions que socialment encara no estan normalitzades, etc. I creiem que, com a dones, és bastant necessari i clau.

Les vostres cançons prenen un clar compromís social...

Volem que la gent pugui combinar lleure i consciència. L'espai d'oci nocturn està excessivament sexualitzat i cosificat, i nosaltres, quan pugem dalt de l'escenari, ens reivindicuem des de dalt. Intentem que l'oci nocturn sigui un espai just i, al mateix temps, volem crear consciència.

De fet us heu implicat en diferents lluïtes socials: per la dona, a favor de l'acollida de refugiades... Per tant, això forma part de la vostra identitat com a grup.

Som vuit dones i coincidim en molts temes ideològics. Intentem posar en les nostres lletres totes aquelles idees polítiques i ideològiques en què estem d'acord.

Darrerament esteu tenint bastant d'èxit... Fins on creieu que podeu arribar?

Fins on la gent vulgui! Ara estem preparant nou disc, això vol dir dues gires més: 2017, 2018 i 2019, com a mínim. Fins al 2020 tenim feina assegurada, fins allà arribarem segur!

La Maria Fort, del Truc de l'Alverna, va acompanyar amb el violí les Roba Estesa.

Es diu que sou un grup de folk, però, com preferiu definir-vos?

El folk l'entendem com una música molt tradicional. Nosaltres li'n diem una música "puretilla". I no fem realment això. Agafem aquesta música tradicional i la reinventem per portar-la a l'oci nocturn o per portar-la en un espai de lluita. No podríem dir que fem folk exactament.

Però la realitat és que soneu molt i molt bé!

La majoria venim del món musical acadèmic. Abans de començar amb el grup totes hem estat vinculades amb el món de la música. El grup ens ha fet trobar-nos i reunir-nos, i fins i tot algunes hem hagut de canviar d'instrument. Hem començat amb el folk que comentàvem abans però ens han acabat sortint rumbes, cúmbies, ska..., i ens hem hagut de formar. Portàvem una base però hem continuat creixent amb Roba Estesa.

Quan actueu intenteu que la gent, a part de passar-s'ho bé, reflexioni i, per tant, intenteu transformar les coses des de dalt de l'escenari? En definitiva, transmetre valors?

Sí, totalment. Hem crescut en el món del lleure. Hem sigut nenes de colònies, nenes d'esplai i de cau i també monitores. Som persones que hem tingut una implicació molt forta i és impossible desfer-se d'això. Al

contrari! N'estem molt orgulloses! L'educació en el lleure ens ha donat valors i ens ha ofert un espai d'aprenentatge... Només cal mirar el nostre públic; hi ha gent de totes les edats. Hi ha infants que venen als nostres concerts. Està molt bé perquè el nostre missatge es pot transmetre i s'ha d'impulsar des de la canalla. I en cada cançó trobaràs una petita píndola o idea sobre l'educació i els valors.

Heu fet una cançó preciosa d'un poema de la Joana Raspall... Com us inspireu per fer les cançons? Busqueu referents en escriptors catalans?

Anem recollint tot els que se'ns apropa. Però és veritat que tenim ganes de posar en valor poetesses catalanes i vincular-les a la música perquè la gent ho conegui.

Recollint 4 premis Enderrok: Gemma Polo (veu), Clàudia Garcia-Albea (violí), Anna Sardà (baix i violoncel), Alba Magriñà (bateria i percussions), Neus Pagés (guitarra) i Clara Colom (acordió diatònic).
Foto: Xavier Mercadé - Revista Enderrok

<http://www.somrobaestesa.cat/>

Acabem l'entrevista sobtadament i és que han de pujar a l'escenari! Tot i així, us deixem amb un fragment de la cançó de Roba Estesa basada en el poema de Joana Raspall:

*Si haguessis nascut en una altra terra,
podries ser blanc, podries ser negre...
Un altre país fora casa teva,
i diries "sí" en un altra llengua.*

*T'hauries criat d'una altra manera
més bona, potser més dolenta.
Tindries més sort o potser més pega...
Tindries amics i jocs d'una altra mena;*

*Duries vestits de sac o de seda,
sabates de pell o tosca espartenya,
o aniries nu perdut per la selva.
Podries llegir contes i poemes,
o no tenir llibres ni saber de lletra.*

El nostre reporter entrevistant Gemma Polo, Neus Pagés i Alba Magriñà.

CONSTRUCCIONS DE PEDRA SECA: ARQUITECTURA I PAISATGE RURAL

Julià Sastre Conesa va entrar a l'Alverna als 8 anys, passant per totes les unitats fins el Truc, on va ser escollit "animador" pels seus companys. Després va ser cap de Rangers i Noies Guies i va deixar l'Agrupament amb 23 anys.

"El paisatge seria horrible si la gent, generacions i generacions d'homes obscurs, no haguessin ordenat el país en un immens jardí de pedres". Cadaqués (Editorial Juventud, 1947). Aquesta cita de Josep Pla descriu molt bé el sentiment que desprèn la descoberta dels paisatges rurals de Catalunya.

Quan has estat des de petit en contacte amb la natura, les muntanyes, el bosc, els senders i rius, no resulta difícil buscar sempre una oportunitat per gaudir dels espais oberts encara que la feina et mantingui lligat a un entorn industrial i ple de tecnologia. En el meu cas, treballant a Valls, buscar la desconexió al migdia només representa cinc minuts de cotxe i començar a caminar. Va ser així en certa manera que vaig anar redescobrint el nostre paisatge rural, aprenent a valorar-lo com a complement perfecte a les nostres muntanyes i boscos i gaudint-lo per ell mateix.

Passejant per camins de l'Alt Camp te n'adones de seguida de l'encant associat a les construccions de pedra seca: els camps estan perfilats per marges de pedra delimitant zones de vinya, oliveres, ametllers, garrofers, blat, avellaners...; una varietat de cultius que harmonitzen i distreuen la vista. De tant en tant et trobes joies, com oliveres centenàries, grans garrofers envoltats per troncs de pedra seca, i, cridant especialment l'atenció, sorgint de la terra com un turó més, barraques i cabanes de pedra seca.

Se'n poden trobar de molts estils constructius i formes, però conservant sempre un element en comú: les pedres estan col·locades sense cap tipus de lligam entre elles, només pedra contra

pedra, el que s'anomena tècnica de la pedra seca. I com més aprofundeixes en el seu coneixement i estudi, més admiració et provoca el treball realitzat per milers de pagesos al llarg de molts anys.

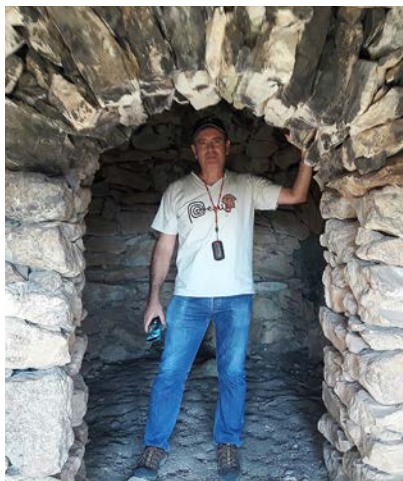
Paradoxalment les noves tecnologies ens poden ajudar a descobrir aquest món d'arquitectura popular, un món passat però tan present en el nostre país actual. Us recomano que visiteu la web <http://wikipedra.catpaisatge.net/>. És un projecte desenvolupat per l'Observatori del Paisatge i hi col·labora l'associació Drac Verd. Recentment també han desenvolupat l'aplicació per a mòbils i tauletes "Pedra Seca" que és de molta ajuda per localitzar i catalogar noves construccions. Actualment n'hi ha registrades més de 15.000 arreu de Catalunya.

Deixeu-me finalment proposar-vos una petita ruta circular que reflecteix una pinzellada d'aquests paisatges rurals que em tenen captivat. Són vora vuit quilòmetres que es poden fer caminant o bé en bicicleta, partint del poble de Nulles (cal visitar la cooperativa agrícola i gaudir del seu celler modernista). A meitat de recorregut ens endinsem al petit nucli de Bellavista, des d'on es pot

contemplar una panoràmica excel·lent d'aquestes contrades. La ruta sencera la podeu trobar i descarregar al següent enllaç: <https://ca.wikiloc.com/wikiloc/view.do?id=17612256>

Sense anar més lluny, al municipi de Tarragona hi ha catalogades 48 barraques, de manera que us convido a totes i tots a gaudir d'aquesta passió que tinc i conèixer una mica més el nostre entorn rural proper.

Sempre a punt.

Xirguarús!

... EN CONSTRUÏREM UNA NOSALTRES MATEIXOS!!

DESPRÉS D'AQUESTA RUTA PER LES BARRAQUES DE PEDRA SECA, ARA...

I PER ENGENYAR-VOS-EN ENS ACOMPANARÀ EL SR. PAULÍ, QUE ÉS PAGES

QUÈ DIVERTIT!

ELS LLOPS I DAINES FAN UNA DESCOBERTA...

HOLA, QUITXAUA!

HOLA, SR. PAULÍ!

NO CAL CIMENT. LES PEDRES S'AGUANTEN PEL SEU PROP PES. SOLS CAL COL·LOCAR-LES BÉ... I BLA, BLA, BLA...

EL SR. PAULÍ EXPLICA LA TÈCNICA DE LA PEDRA SECA...

I ARA FAREU UNA BARRACA VOSALTRES MATEIXOS. EL SR. PAULÍ I JO FAREM EL DINAR

VISCA!

BÉ, ANEM A VEURE QUÈ HAN FET.

NO CREC QUE HAGIN FET GAIRE COSA...

PERÒ, PERÒ... SI HEU FET UNA CATEDRAL!

AMB MÉS TEMPS L'HAGUÉSSIM ACABAT!

HA QUEDAT POUU BÉ, oi?

... 3 HORES MÉS TARD...

GeoCAUching , 22/4/2017. Foto: Joana Sans.

La redacció de la TICS reunida davant la Tabacalera, afegint-se a l'Agrupament en la reivindicació de la plataforma OPPIDA. 15/5/2017. Foto: Albert Villarroya,

Pioners i Caravel·les fent cau. 15/5/2017. Foto: Màrius Castellví

fotoTICS

Trobada de Demarcació de Pioners i Caravel·les a Ulldemolins. 28/5/2017.